

MARSZ PIERWSZEJ BRYGADY

1. Legiony to żołnierska nuta
Legiony to ofiarny stos
Legiony to rycerska buta
Legiony to straceńców los

*Ref.: My pierwsza brygada strzelecka gromada
Na stos rzuciliśmy nasz życia los
Na stos na stos*

2. O, ile mąk, ile cierpienia,
O ile krwi, o ile łez,
Pomimo to, nie ma zwątpienia.
Dodawał sił wędrówki kres.

3. Krzyczeli, żeśmy stumanieni,
Nie wierząc nam, że chcieć to móc!
Laliśmy krew osamotnieni,
Bo z nami był Nasz drogi Wódz!

4. Inaczej się dziś zapatrują
I trafić chcą do naszych dusz.
I mówią, że nas już szanują,
Lecz właśnie czas odwetu już!

5. Nie chcemy już od was uznania,
Ni waszych mów, ni waszych łez,
Już skończył się dni kołatania
Do waszych serc, do waszych kies.

6. Dziś nadszedł czas pokwitowania
Za mękę serc i katusz dni.
Nie chcecie więc politowania,
Zasadą jest: za krew chciej krwi!

7. Dzisiaj już my jednością silni
Tworzymy Polskę — przodków mit,
Że wy w tej pracy nie dość pilni,
Zostanie wam potomnych wstyd!

8. Umieliśmy w ogień zapału
Młodzieńczych wiar rozniecić skry,
Nieść życie swe dla ideału
I swoją krew, i marzeń sny.

9. Potrafim dziś dla potomności
Ostatki swych poświęcić dni,
Wśród fałszów siać siew szlachetności
Miazgą swych ciał, żarem swej krwi.

MARSZ PIERWSZEJ BRYGADY

1. Legiony to żołnierska nuta
Legiony to ofiarny stos
Legiony to rycerska buta
Legiony to straceńców los

*Ref.: My pierwsza brygada strzelecka gromada
Na stos rzuciliśmy nasz życia los
Na stos na stos*

2. O, ile mąk, ile cierpienia,
O ile krwi, o ile łez,
Pomimo to, nie ma zwątpienia.
Dodawał sił wędrówki kres.

3. Krzyczeli, żeśmy stumanieni,
Nie wierząc nam, że chcieć to móc!
Laliśmy krew osamotnieni,
Bo z nami był Nasz drogi Wódz!

4. Inaczej się dziś zapatrują
I trafić chcą do naszych dusz.
I mówią, że nas już szanują,
Lecz właśnie czas odwetu już!

5. Nie chcemy już od was uznania,
Ni waszych mów, ni waszych łez,
Już skończył się dni kołatania
Do waszych serc, do waszych kies.

6. Dziś nadszedł czas pokwitowania
Za mękę serc i katusz dni.
Nie chcecie więc politowania,
Zasadą jest: za krew chciej krwi!

7. Dzisiaj już my jednością silni
Tworzymy Polskę — przodków mit,
Że wy w tej pracy nie dość pilni,
Zostanie wam potomnych wstyd!

8. Umieliśmy w ogień zapału
Młodzieńczych wiar rozniecić skry,
Nieść życie swe dla ideału
I swoją krew, i marzeń sny.

9. Potrafim dziś dla potomności
Ostatki swych poświęcić dni,
Wśród fałszów siać siew szlachetności
Miazgą swych ciał, żarem swej krwi.